

בתי הדין לעבודה

בל 006229/07		בית הדין האזורי לעבודה ת"א יפו	
13/01/2009	תאריך:	כב' השופטת אהובה עציון נ.צ. מר חלילי עזרא (ע) נ.צ. מר עדן רחמים (מע)	בפני:

בעניין: לוי גבי

ע"י ב"כ עו"ד ארד מוטי

נ ג ד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד רוני הררי

התובעת

הנתבע

החלטה

1. לפנינו תביעה להכיר בפגיעה מיום 13/11/06 כפגיעה בעבודה. בכתב התביעה נטען כי התובעת עבדה כדיילת תעופה בחב' "אל על" ובמהלך טיסה מלוס אנג'לס לישראל ביום 13/11/06 (להלן: "יום המקרה") היא משכה עגלת מזון ש"נתקעה" במטבח המטוס, תוך הפעלת מאמץ חריג ומיוחד, ובתוך כך חשה מיד בכאב עז בירך האחורית ברגל שמאל. עוד נטען בכתב התביעה כי מיד לאחר שובה לישראל טופלה התובעת ע"י רופאת המשפחה שהפנתה אותה לבדיקות שונות, בהן אובחנה פריצת דיסק.
2. תביעה לתשלום דמי פגיעה שהגיעה התובעת למוסד נדחתה, בטענה שלא הוכח קיומו של האירוע התאונתי בעבודה. גם בכתב ההגנה כפר הנתבע בכל הטענות העובדתיות שבכתב התביעה.

3.

לאחר ששמענו את עדותה של התובע וכן עדותו של מר ניר קידר שלדבריו עבד אף הוא כדייל אויר ב"אל על" וטס עם התובעת ביום המקרה, ולאחר שעיינו בכל המסמכים, הראיות וסיכומי הטענות של ב"כ הצדדים, אנו פוסקים כדלקמן:

א. אנו קובעים כי עדויותיהם של התובעת והעד קידר היו אמינות ולא נסתרו בראיות או עדויות כלשהן מטעם הנתבע.

גם ללא המסמך שהומצא ע"י התובע לתיק בית הדין ביום 27/10/08 (רשימת אנשי צוות המטוס בטיסת "אל על" מלוס אנג'לס לתל אביב ביום המקרה, ובה שמותיהם של התובעת ושל העד קידר), היינו מקבלים גרסתה ועדותה של התובעת שנתמכה בעדותו האמינה של קידר, ואנו קובעים כי התובעת הוכיחה שאכן טסה ביום המקרה בעבודתה כדיילת אויר.

ב. באשר לאירוע הנטען ע"י התובעת, הרי שגם לעניין זה מקבלים אנו עדותה כאמינה ביותר, ונתמכת בעדותו האמינה של קידר.

על כן קובעים אנו כי הוכח בפנינו שבעת עבודתה כדיילת אויר ביום המקרה, ניסתה התובעת למשוך ולטלטל בכח עגלת מזון ש"נתקעה" במטבח המטוס, ובתוך כך חשה לפתע כאב עז בחלק האחורי של הירך השמאלית שלה.

מקבלים אנו כאמינה טענתה של התובעת כי מדובר בתנועות חריגות ומאמץ לא רגיל שהפעילה בנסותה "לחלץ" את עגלת המזון, ובכך, למעשה, הוכח קיומו של אירוע תאונתי בעבודה, שבמהלכו פקדו את התובעת כאבים עזים ברגלה השמאלית.

ג. באשר לטיעוני הנתבע בעניין התיעוד הרפואי, מקובלת עלינו הגישה המעשית ולא הדווקנית, ולפיה אין בעובדה שהמבוטח מקבל בשלב ראשוני בסמוך למועד הפגיעה, תעודות רפואיות שאינן בגדר התיעוד המיועד למוסד כדי לאיין את תביעתו וגרסתו בדבר פגיעה בעבודה.

כך גם לגבי העובדה שלא תמיד נרשם ע"י הרופאים איזכור נסיבות הפגיעה בעבודה, ורק במועד מאוחר יותר, כשמבוטח נדרש להמציא תיעוד רפואי מתאים בפנותו אל המוסד לביטוח לאומי בתביעה לדמי פגיעה, הוא פונה אל הרופאים שטיפלו בו ומבקש טופס בל 250 ותעודה רפואית ראשונה לנפגע בעבודה ותעודות "אי כושר לעבודה" במקום "תעודות מחלה" שקיבלת בתחילת דרכו לאחר הפגיעה.

על כן קובעים אנו שאין לראות "מחזל" או ראייה השוללת את גרסת הפגיעה בעבודה שתיעוד רפואי נכון הומצא רק בחודש ינואר 2007 כאשר הפגיעה היתה בחודש נובמבר 2006.

ד. כאשר המעביד רושם בטופס 250 כי "לטענת" העובד הוא נפגע באירוע כלשהו בעבודה, אין בכך כדי להעיד על היעדר ראייה להוכחת האירוע: חברת "אל על" איננה יכולה שלא ליתן טופס בל 250 כשהיא נדרשת לכך ע"י התובעת, הטוענת שנפגעה בעת עבודתה, ומאידך נותן הטופס במרבית המקרים אינני עד ראייה לתאונת העבודה, ולכן אך טבעי וראוי הוא שיירשם על ידו כי "לטענת העובד" הוא נפגע כפי שמתואר על ידו.

ה. לאור האמור לעיל דוחים אנו כל טיעוני הנתבע בגין התיעוד הרפואי וקובעים שאין בו כדי לשלול את גרסת התובעת או לפגוע באמינותה.

ו. באשר לטיעונים בדבר מצבה הרפואי של התובעת עובר למחעד התאונה מקומם אינו בשלב זה של הדיון והם אינם רלבנטים לעניין הוכחת קיומו של האירוע התאונתי בעבודה.

ז. סוף דבר: התובעת הוכיחה קיומו של אירוע תאונתי בעבודה ביום 13/11/06 כנטען בתביעתה.

ח. לעניין בחינת הקשר הסיבתי בין האירוע התאונתי הנ"ל לבין מצבה הרפואי של התובעת לאחר אותו אירוע ימונה מומחה יועץ רפואי בהחלטה שתיתן בנפרד.

ניתן ביום 11 בינואר, 2009 (ט"ו בטבת תשס"ט) בהעדר הצדדים.

אהובה עציון, שופטת

אב"ד

נ.צ. עדן רחמים

נחתם ביום 13/01/2009

נ.צ. עזרא חילי

נחתם ביום 13/01/2009

קלדנית: גלית דוד